

Sygn. akt IV Kz 204/13

POSTANOWIENIE

Dnia – 25 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Jabłoński

Sędziowie: (...) del. do SO Piotr Wylegalski (spr.)

SSO Krzysztof Głowacki

Protokolant: Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 marca 2013 r.

w sprawie **P. W.**

podejrzanego o czyny z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

zażalenia podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 16 lutego 2013 r., sygn. akt II Kp 124/13

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i ł:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej postanowieniem z dnia 16 lutego 2013 r., sygn. akt II Kp 124/13 zastosował wobec P. W. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 14 maja 2013 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył **podejrzany** i wskazał, iż z jego strony nie istnieje obecnie obawa ukrywania się przez organami ścigania. Podkreślił także konieczność sprawowania opieki nad schorowanym ojcem.

Podnosząc powyższe, wniósł o zastosowanie wobec niego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zabrany w sprawie materiał dowodowy w tym m.in. wyjaśnienia podejrzanego oraz zeznania A. L., oraz D. W., W. C. oraz B. J. wskazują na duże prawdopodobieństwo, iż P. W. dopuścił się zarzucanych mu czynów. Spełnione zostały zatem przesłanki z art. 249 § 1 k.p.k.

Jednocześnie trafnie Sąd Rejonowy skonstatował, iż w przedmiotowej sprawie występuje również przesłanka szczególna określona w art. 258 § 2 k.p.k.

P. W. stanął bowiem pod zarzutem popełnienia czterech występków wypełniających m.in. znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, które zagrożone jest karą pozbawienia wolności do 10 lat. Na uwadze należy mieć także dotychczasową karalność podejrzanego za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz popełnienie zarzucanych mu w niniejszej sprawie czynów w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. W pełni uprawnione jest więc przyjęcie, iż obawa, a zarazem prognoza orzeczenia wobec niego surowej kary nie jest rezultatem jedynie ustawowego, a więc hipotetycznego zagrożenia karą pozbawienia wolności, ale efektem oceny okoliczności ich dokonania i oceny sylwetki podejrzanego.

Wbrew zatem zarzutom skarżącego, nie ma zatem zdaniem Sądu Odwoławczego absolutnie żadnych wątpliwości, że już tylko ta okoliczność czyni w pełni realną i uzasadnioną obawę podjęcia przez niego prób destabilizacji prowadzonego postępowania karnego. Z uwagi na to, że wskazywana okoliczność ma charakter domniemania prawnego, nie jest konieczne także dowodowe wykazywanie, aby podejrzanym w przeszłości konkretne działania w tym kierunku już podejmował. Przy czym obawa ukrywania się i utrudniania postępowania przez podejrzanego jest tym bardziej realna w niniejszej sprawie, jeżeli będziemy mieli na uwadze jego zachowanie podczas zatrzymania, kiedy podjął próbę ucieczki oraz próbę ukrycia zatrzymanych przy nim środków odurzających.

Z tych też względów na obecnym etapie prowadzonego postępowania środki zapobiegawcze o charakterze nieizolacyjnym nie są wystarczające do zapewnienia prawidłowego jego przebiegu, ten gwarantować bowiem może jedynie tymczasowe aresztowanie.

Ponadto, mając na uwadze oświadczenie podejrzanego podczas posiedzenia w sprawie tymczasowego aresztowania, iż nie zachodzą potrzeby zawiadomienia organu opieki społecznej, trudno zaakceptować obecnie jego stwierdzenia, co do konieczności roztoczenia opieki nad chorym ojcem.

Tak argumentując, Sąd Odwoławczy nie dopatrując się przesłanek z art. 259 § 1 i 2 k.p.k. orzekł jak na wstępie.